

придворнитѣ церемонияли въ подобни случаи. Тукъ ние ще опишемъ какъ ставатъ годежитѣ въ Софийско.

За да се трѣгне за годежъ, момковиятъ баща приготвя богато угощение отъ печени и варени ястета, зема едно буре съ ракия, друго съ вино и натоварва всичко това на волска кола. Презъ това време тѣпантъ затупва и гайдата засвирва и въ момковия дворъ се насѣбиратъ най-напредъ селските моми, а следъ тѣхъ и момцитѣ. Като се насѣбератъ момитѣ, тѣ уплитатъ единъ хубавъ вѣнецъ за момата, наричанъ *прочелникъ* Щомъ го уплетатъ тѣ го турятъ на главата на момината зълва, която качватъ на една отъ по-хубавитѣ волски кола. При зълвата съ прочелника се качватъ още нѣколко отъ първитѣ моми. На други 3 — 4 кола се накатватъ останалитѣ моми. На петата кола настаняватъ една погача, на която слагатъ китка, нанизи и гривни, придружени отъ свекървата и други две най-близни роднини. Сичкитѣ кола сж нажитени, но свекровитѣ най-вече. Жеглитѣ на ярема сж украсени съ китки отъ босилекъ и други цвѣта. овързватъ се съ хубави кърпи, а на върха имъ забождатъ ябълка. Следъ като се настанятъ всички въ колата, деверътъ ги повежда, всички се прекръстватъ и казватъ: „На добръ пѣтъ, ега Богъ дава“.

Като трѣгнатъ колата момитѣ запѣватъ:

Кога за Мегда (името на момата) трѣгнахме,
Вишни череши цвѣтяха;
Кога се отъ тамъ върнахме,
Вишни череши узрѣха, и т. н.

Предъ колята върватъ гайдая и тѣпанаря и надуватъ гайдата и думкатъ тѣпана. По пѣтя спиратъ при механиктъ и пиятъ наздравица. По такъвъ начинъ стигатъ у момата. Щомъ стигнатъ, момитѣ слизатъ, зематъ прочелника отъ главата на зълвата, влизатъ при момата и го турятъ на главата ѝ, а сватоветѣ пращатъ хора изъ селото, да калесватъ роднини и близки приятели, които, като додатъ, насядатъ около трапезата. Презъ това време, подъ звуковетѣ на гайдата и тѣпана, момитѣ и момцитѣ завъртатъ кръшно хоро.

Щомъ се събератъ всички канени гости на трапезата, почва сговоръ за притѣ. Отъ страна стоятъ жени и моми и пѣятъ подходящи пѣсни. Когато се сговорятъ